

AIŠKINAMASIS RAŠTAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PILIETYBĖS ĮSTATYMO NR. XI-1196 2, 9, 23, 24, 27,
32, 33, 36 IR 38 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 6¹ STRAIPSNIU
ĮSTATYMO PROJEKTO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS
ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ KODEKSO 589 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR
KODEKSO PAPILDYMO 532¹ STRAIPSNIU
ĮSTATYMO PROJEKTO

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto įstatymo projekto tikslai ir uždaviniai.

Lietuvos Respublikos pilietybės įstatymo Nr. XI-1196 2, 9, 23, 24, 27, 32, 33, 36 ir 38 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 6¹ straipsniu įstatymo projekto (toliau – Projektas) tikslas – supaprastinti leidimų tarnauti kitos valstybės tarnyboje išdavimo procedūrą.

Projektu siekiama:

1. Įstatyme nustatyti aiškų draudimą Lietuvos Respublikos piliečiui, neturinčiam atitinkamo leidimo, tarnauti kitos valstybės tarnyboje.

2. Supaprastinti leidimų tarnauti kitos valstybės tarnyboje išdavimo procedūrą pavedant šiuos leidimus išduoti ne Lietuvos Respublikos Vyriausybei, o pagal kompetenciją Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministrui ar Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministrui, kurie šiuo klausimu priimtų įsakymus, skelbiamus Teisės aktų registre, taip pat nustatyti atvejus, kada tokie leidimai neišduodami.

3. Patikslinti Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindą, kai Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje, neturėdamas leidimo tarnauti, jį taikant ir tais atvejais, kai nustatoma, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnavo kitos valstybės tarnyboje, neturėdamas leidimo tarnauti.

4. Papildyti vidaus reikalų ministro įgaliojimus, kad jis priima sprendimus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo, jei per nustatytus terminus asmuo nepateikė įrodymų apie kitos valstybės pilietybės netekimą, taip pat papildyti ir Vyriausybės įgalios institucijos įgaliojimus, nustatant, kad ji rengia dokumentus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo, kai per nustatytus terminus asmuo nepateikė įrodymų apie kitos valstybės pilietybės netekimą.

5. Patikslinti Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo institutą ir nustatyti reikalavimus, kai asmuo pageidauja atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę, tačiau kitos valstybės teisėje nenustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo įgijus kitos valstybės pilietybę procedūrų arba jos neatitinka protingumo kriterijų, taip pat kai kitos valstybės teisėje nustatytos pilietybės atsisakymo ar netekimo procedūros tik įgijus kitos valstybės pilietybę; atitinkamai patikslinti Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindą, jeigu asmuo, kuriam taikomas reikalavimas pateikti įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą, jų nepateikė per nustatytus terminus.

Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 589 straipsnio pakeitimo ir kodekso papildymo 532¹ straipsniu įstatymo projektas parengtas siekiant nustatyti administracinę atsakomybę Lietuvos Respublikos piliečiams už tarnybą kitos valstybės tarnyboje neturint leidimo tarnauti.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai.

Įstatymo projektą parengė Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Migracijos politikos grupės (vadovė Aušra Grikevičienė, el. p. ausra.grikeviciene@vrm.lt) patarėja Daiva Vežikauskaitė, tel. (0 5) 271 7261, el. p. daiva.vezikauskaite@vrm.lt, ir vyriausioji patarėja Rūta Jasulaitienė, tel. (0 5) 271 8897, el. p. ruta.jasulaitiene@vrm.lt.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami Projekte aptarti teisiniai santykiai.

Įstatymo 2 straipsnis

Įstatymo 2 straipsnio 5 dalyje nustatyta kitos valstybės tarnybos sąvoka, kuri apima valstybės politiko, pareigūno ar kitas pareigas, susijusias su teisingumo ar viešojo administravimo funkcijų įgyvendinimu, kai toms pareigoms eiti reikalaujama turėti tos valstybės pilietybę ir (ar) duoti priesaiką tai valstybei, taip pat kitos valstybės tarnyba apima karo tarnybą ir kitokią statutinę tarnybą. Tačiau sąvokos apibrėžimas nėra pakankamai aiškus ir suprantamas, trūksta teisinio aiškumo, kas laikytina pareigomis, susijusiomis su teisingumo ar viešojo administravimo funkcijų įgyvendinimu.

Įstatymo 9 straipsnis

Įstatymo 9 straipsnyje nustatytos Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo sąlygos, tačiau nenustatyta, kokiomis sąlygomis ir tvarka asmeniui gali būti atkurta Lietuvos Respublikos pilietybė, kai asmeniui taikomas reikalavimas atsisakyti kitos valstybės pilietybės, o kitos valstybės teisėje nenustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo įgijus kitos valstybės pilietybę procedūrų arba jos neatitinka protingumo kriterijų, taip pat ir tais atvejais, kai kitos valstybės teisėje yra nustatytos jos pilietybės atsisakymo ar netekimo procedūros, tačiau tik įgijus kitos valstybės pilietybę.

Įstatymo 23 straipsnis

Įstatymo 23 straipsnio 13 dalyje nustatyta, kad asmeniui leidžiama prisiekti Lietuvos Respublikai netaikant reikalavimo pateikti įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą, kai kitos valstybės teisėje nustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo procedūra tik įgijus kitos valstybės pilietybę, taip pat kai asmuo laikomas įgijusiu Lietuvos Respublikos pilietybę nuo atitinkamo Respublikos Prezidento dekreto įsigaliojimo dienos. Taip pat nustatyta, kad šie asmenys per 1 metus nuo priesaikos Lietuvos Respublikai davimo dienos privalo pateikti įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą. Tačiau Įstatyme nenustatytas terminas, per kurį asmenys privalo pateikti įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą, kai kitos valstybės pilietybės atsisakymo ar netekimo įgijus kitos valstybės pilietybę procedūros neatitinka protingumo kriterijų.

Įstatymo 24 straipsnis

Įstatymas tiesiogiai nenustato draudimo tarnauti kitos valstybės tarnyboje neturint Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar kitos kompetentingos valstybės institucijos leidimo – Įstatyme nustatytos tik teisinės pasekmės, kurios ištinka, jei asmuo tarnauja neturėdamas leidimo tarnauti – tokiu atveju pilietis netenka Lietuvos Respublikos pilietybės.

Įstatymo 24 straipsnio 4 punkte nustatyta, kad Lietuvos Respublikos pilietybės netenkama, jeigu Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės leidimo; šis Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindas taikomas visiems Lietuvos Respublikos piliečiams be išimčių, net ir tuo atveju, jeigu jis liktų asmeniu be pilietybės. 2024 m. šiuo pagrindu Lietuvos Respublikos pilietybės neteko 2 Lietuvos Respublikos piliečiai, leidimų tarnauti kitos valstybės tarnyboje 2024 m. buvo išduota 12, o 2025 m. – 22.

Įstatymo 24 straipsnio 9 punkte nustatyta, kad asmuo, kuriam buvo leista prisiekti Lietuvos Respublikai ir kuriam taikomas reikalavimas pateikti įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą, netenka Lietuvos Respublikos pilietybės, jeigu tokių įrodymų nepateikė per Įstatyme nustatytą terminą. Tačiau Įstatyme nenustatyta, kad asmuo, kuriam buvo atkurta Lietuvos

Respublikos pilietybė ir kuriam taikomas reikalavimas pateikti įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą, netenka Lietuvos Respublikos pilietybės, jeigu tokių įrodymų nepateikė per Įstatyme nustatytą terminą.

Įstatymo 27 straipsnis

Įstatymo 27 straipsnyje nustatyta, kaip pasikeičia vaikų iki 18 metų pilietybė, kai Lietuvos Respublikos pilietybę įgyja abu vaiko tėvai ar vienas iš jų. Tačiau šiame straipsnyje nenustatyta, kokia tvarka vaikas įgyja Lietuvos Respublikos pilietybę, kai kitos valstybės teisėje nustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo tik įgijus kitos valstybės pilietybę procedūra.

Įstatymo 32 ir 33 straipsniai

Įstatymo 32 straipsnio 3 punkte nustatyta, kokius sprendimus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo priima vidaus reikalų ministras, įskaitant atvejus, kai Lietuvos Respublikos pilietis stoja į kitos valstybės tarnybą be Vyriausybės leidimo, tačiau nenustatyta, kas priima sprendimus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo Įstatymo 24 straipsnio 9 punkto pagrindu, t. y. jeigu asmuo, kuriam taikomas reikalavimas pateikti įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą, jų nepateikė per Įstatymo 23 straipsnio 13 ar 14 dalyje nustatytą terminą.

Įstatymo 33 straipsnio 3 punkte nustatyta, kad Vyriausybės įgaliota institucija nagrinėja klausimus ir dokumentus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo, įskaitant atvejus, kai Lietuvos Respublikos pilietis stoja į kitos valstybės tarnybą be Vyriausybės leidimo, ir juos teikia vidaus reikalų ministrui, tačiau nenustatyta, kad ši institucija nagrinėja klausimus ir dokumentus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo Įstatymo 24 straipsnio 9 punkto pagrindu, taip pat kad institucija rengia ir teikia dokumentus dėl leidimo tarnauti kitos valstybės tarnyboje.

Įstatymo 36 straipsnis

Įstatymo 36 straipsnyje nustatyta, kad sprendimai dėl Lietuvos Respublikos pilietybės skelbiami Teisės aktų registre.

Įstatymo 38 straipsnis

Įstatymo 38 straipsnyje nustatyta, kokie dokumentai teikiami prie asmens prašymo atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę, tačiau nenustatyta, kokie dokumentai teikiami tais atvejais, kai asmeniui taikomas reikalavimas atsisakyti kitos valstybės pilietybės, o kitos valstybės teisėje nustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo procedūra tik įgijus kitos valstybės pilietybę.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama.

Įstatymo 2 straipsnio pakeitimas

Siekiant aiškiai reglamentuoti, kokių pareigų ėjimas laikomas tarnyba kitos valstybės tarnyboje, siūloma tikslinti sąvokos apibrėžimą ir nustatyti, kad kitos valstybės tarnyba yra kitos valstybės institucijose einamos tos valstybės politiko, pareigūno ar kitos pareigos (atstovaujamosiose, valstybės vadovo, vykdomosiose, teisminėse valdžios institucijose, teisėsaugos institucijose ir įstaigose), kurioms eiti reikia turėti tos valstybės pilietybę ir (ar) duoti priesaiką tai valstybei, arba tarnyba tos valstybės karo tarnyboje, kai tarnybai atlikti reikalaujama turėti tos valstybės pilietybę ir (ar) duoti priesaiką tai valstybei. Kaip ir šiuo metu galiojančiame Įstatyme, siūlome palikti išlygą, kad kitos valstybės tarnyba neapima politiko pareigų vietos savivaldos institucijose, į kurias Lietuvos Respublikos pilietis gali būti renkamas pagal Europos Sąjungos teisę.

Įstatymo papildymas 6¹ straipsniu

Siekiant aiškumo, Įstatymą siūloma papildyti 6¹ straipsniu, kuriame siūloma nustatyti draudimą Lietuvos Respublikos piliečiui tarnauti kitos valstybės tarnyboje, išskyrus jeigu jam

išduotas leidimas tarnauti. Valstybei svarbu žinoti, kokiose kitose valstybėse Lietuvos Respublikos piliečiai tarnauja ir kokias pareigas eina kitos valstybės tarnyboje, todėl pareiga gauti leidimą tarnauti nustatoma visiems Lietuvos Respublikos piliečiams. Taip užtikrinami valstybės tikslai – žinoti, kur tarnauja jos piliečiai ir iš anksto užkardyti grėsmes.

Siekiant supaprastinti leidimų tarnauti kitos valstybės tarnyboje išdavimo procedūrą, siūloma pavesti šiuos leidimus išduoti ne Vyriausybei, o pagal kompetenciją vidaus reikalų ministrui ir krašto apsaugos ministrui. Projekte siūloma, kad leidimus tarnauti kitos valstybės tarnyboje išduotų vidaus reikalų ministras, kai Lietuvos Respublikos pilietis kitos valstybės institucijose ketina eiti tos valstybės politiko, pareigūno ar kitas pareigas (atstovaujamosiose, valstybės vadovo, vykdomosiose, teisminėse valdžios institucijose, teisėsaugos institucijose ir įstaigose) ir toms pareigoms eiti reikalaujama turėti tos valstybės pilietybę ir (ar) duoti priesaiką tai valstybei, o krašto apsaugos ministras – kai Lietuvos Respublikos pilietis prašo leidimo tarnauti kitos valstybės karo tarnyboje ir dėl to privalo turėti tos valstybės pilietybę ir (ar) duoti priesaiką tai valstybei. Atsižvelgdami į tai, kad valstybės tarnyba ir valstybės karo tarnyba kitose užsienio valstybėse reglamentuojama skirtingai ir dėl to neįmanoma nustatyti baigtinio pareigų sąrašo, Projekte siūlome nustatyti dvi esmines sąlygas, kai leidimą tarnauti gauti būtina – jeigu dėl pareigų valstybės tarnyboje ar karo tarnyboje Lietuvos Respublikos pilietis privalo turėti tos valstybės pilietybę ir (ar) duoti priesaiką tai valstybei. Tai reiškia, kad tais atvejais, kai Lietuvos Respublikos pilietis norės eiti, pvz., pareigas kitos valstybės ministerijoje ir dėl to iš jo bus reikalaujama turėti tos valstybės pilietybę ir (ar) duoti priesaiką tai valstybei, privaloma gauti leidimą tarnauti, tačiau jeigu Lietuvos Respublikos pilietis toje pačioje ministerijoje norės eiti pareigas, tačiau nebus reikalavimo nei dėl pilietybės, nei dėl priesaikos – gauti leidimo tarnauti nereikia. Tokie patys reikalavimai nustatomi ir dėl karo tarnybos: jeigu yra reikalavimai dėl pilietybės ir (ar) priesaikos, privaloma gauti leidimą tarnauti, jeigu tarnaujant kitos valstybės karo tarnyboje tokių reikalavimų nėra – gauti leidimo tarnauti nereikia. Pvz., Prancūzijoje yra Svetimšalių legionas, kuris yra Prancūzijos kariuomenės dalis, tačiau iš užsieniečių nereikalaujama turėti tos valstybės pilietybę ir (ar) duoti priesaiką tai valstybei, todėl Lietuvos Respublikos piliečiams, norintiems atlikti karinę tarnybą šiame legione, gauti leidimo tarnauti nereikia.

Taip pat Projekte nustatomos aplinkybės, kada leidimas tarnauti neišduodamas, jeigu: 1) tarnyba tos valstybės tarnyboje keltų grėsmę Lietuvos Respublikos saugumui; 2) tarnyba tos valstybės tarnyboje neatitiktų nacionalinio saugumo interesų, nurodytų Nacionalinio saugumo strategijoje; 3) tarnyba tos valstybės tarnyboje neatitiktų svarbiausių Lietuvos Respublikos užsienio politikos nuostatų; 4) kompetentinga institucija pateiktų informaciją dėl galimos grėsmės viešajai tvarkai ar visuomenei, kylančios dėl tarnybos kitos valstybės tarnyboje; 5) Lietuvos Respublikos pilietis būtų privalomosios karo tarnybos karo prievolinkas ar alternatyviosios krašto apsaugos tarnybos prievolinkas ir šios tarnybos neatidėtos Lietuvos Respublikos karo prievolės ir alternatyviosios krašto apsaugos tarnybos įstatyme nustatyta tvarka. Šios aplinkybės nustatomos, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos nacionalinio saugumo pagrindų įstatymą, Nacionalinio saugumo strategiją, patvirtintą Lietuvos Respublikos Seimo 2002 m. gegužės 28 d. nutarimu Nr. IX-907 „Dėl nacionalinio saugumo strategijos patvirtinimo“, ir Lietuvos Respublikos karo prievolės ir alternatyviosios krašto apsaugos tarnybos įstatymą. Siekiant nustatyti, ar nėra aplinkybių, dėl kurių leidimas tarnauti būtų neišduodamas, informacijos būtų kreipiamasi į Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamentą, Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministeriją, Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministeriją (išskyrus kai sprendimą išduoti leidimą tarnauti priims krašto apsaugos ministras) ir įstaigą prie Vidaus reikalų ministerijos, atsakingą už viešąją tvarką ir visuomenės saugumą – Policijos departamentą prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos. Siekiant

nustatyti, ar nėra Įstatymo 24 straipsnio 4 punkte nurodyto Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindo, informacijos būtų kreipiamasi į Valstybės saugumo departamentą, Užsienio reikalų ministeriją ir Krašto apsaugos ministeriją.

Taip pat tais atvejais, kai nustatoma, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnavo ar tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti, Vyriausybės įgaliota institucija – Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Migracijos departamentas) kreiptųsi į Valstybės saugumo departamentą, Užsienio reikalų ministeriją ir Krašto apsaugos ministeriją, siekdamas nustatyti, ar nėra Įstatymo 6¹ straipsnio 3 dalies 1, 2 ar 3 punkte nurodytų aplinkybių. Jeigu paaiškėtų Įstatymo 6¹ straipsnio 3 dalies 1, 2 ar 3 punkte nurodytos aplinkybės, Lietuvos Respublikos pilietis netektų Lietuvos Respublikos pilietybės Įstatymo 24 straipsnio 4 punkte nurodytu Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindu. Tuo atveju, jeigu minėtų aplinkybių nenustatoma ir Lietuvos Respublikos pilietis dar tarnauja kitos valstybės tarnyboje be leidimo, Migracijos departamentas raštu tinkamai informuotų jį, kad Lietuvos Respublikos pilietis privalo vykdyti pareigą gauti leidimą tarnauti kitos valstybės tarnyboje, nurodytą, kokia tvarka galima pateikti prašymą dėl leidimo tarnauti kitos valstybės tarnyboje, taip pat būtų paaiškintos tokios pareigos nevykdymo pasekmės – asmuo gali netekti Lietuvos Respublikos pilietybės. Pažymėtina, kad siekiant proporcingumo, Projekte siūloma nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kad asmeniui, tarnaujančiam kitos valstybės tarnyboje ir neturinčiam leidimo tarnauti, būtų sudaryta galimybė įvykdyti pareigą, nors ir pavėluotai, ir leisti pateikti prašymą dėl leidimo tarnauti gavimo. Tokia galimybė būtų aktuali tiems Lietuvos Respublikos piliečiams, kurie gimė ir (ar) gyvena ne Lietuvoje ir laiku neįvykdė savo pareigos kreiptis dėl leidimo tarnauti kitos valstybės tarnyboje gavimo. Svarbu pažymėti, kad didžiajai daliai asmenų leidimas tarnauti būtų išduotas, jeigu jie būtų kreipęsi dėl jo gavimo, kadangi dažniausiai tarnaujama Europos Sąjungos valstybės narės ar Šiaurės Atlanto Sutarties organizacijos valstybės tarnyboje.

Migracijos departamentas informuotų asmenį per Lietuvos migracijos informacinę sistemą (toliau – MIGRIS) raštu, o jeigu asmuo neturi MIGRIS paskyros – kitais žinomais šio asmens kontaktais raštu. Siekiant teisinio aiškumo, Projekte siūloma nustatyti, kad tais atvejais, kai Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti ir dėl jo gavimo nesikreipia net ir tinkamai informuotas, nenurodo jokių objektyvių priežasčių, kodėl nevykdo Lietuvos Respublikos piliečio pareigos gauti leidimą tarnauti kitos valstybės tarnyboje bei tęsia tarnybą kitos valstybės tarnyboje, t. y. piktybiškai nesiima jokių veiksmų gauti leidimą tarnauti, Migracijos departamentas galės konstatuoti, kad toks Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti. Migracijos departamentui konstatavus, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti, Lietuvos Respublikos pilietis neteks Lietuvos Respublikos pilietybės Įstatymo 24 straipsnio 4¹ punkte nustatytu atveju.

Vidaus reikalų ministras kartu su krašto apsaugos ministru nustatytų asmenų prašymų dėl leidimo tarnauti pateikimo ir leidimų tarnauti išdavimo tvarką, kurioje, be kita ko, būtų įtvirtinta, kad visi asmenų prašymai dėl leidimo tarnauti kitos valstybės tarnyboje būtų pateikiami Migracijos departamentui per MIGRIS. Asmenų prašymų dėl leidimo tarnauti pateikimo per MIGRIS procedūra nebūtų sudėtinga, ji nesukurtų papildomos administracinės naštos asmeniui. Migracijos departamentas, gavęs šiuos prašymus ir dokumentus, juos parengtų (atliktų reikiamus patikrinimus ir (ar) surinktų reikiamą informaciją dėl leidimo tarnauti išdavimo) ir perduotų atitinkamai pagal kompetenciją arba vidaus reikalų ministrui, arba krašto apsaugos ministrui sprendimui priimti. Šioje tvarkoje taip pat būtų nustatyti asmens tinkamo informavimo atvejai, nustačius, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti, taip pat

Migracijos departamento veiksmai, gavus informaciją, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti.

Šiuo metu Lietuvos Respublikos piliečių prašymų leisti tarnauti kitos valstybės tarnyboje nagrinėjimo tvarka nustatyta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugsėjo 26 d. nutarimu Nr. 1049 „Dėl Lietuvos Respublikos piliečių prašymų leisti tarnauti kitos valstybės tarnyboje nagrinėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, tačiau toks reguliavimas yra nelankstus, nesudaro galimybės greitai reaguoti į susidariusias situacijas ar sprendžiant praktines problemas. Atsižvelgiant į tai ir į tai, kad asmenų prašymų dėl leidimo tarnauti pateikimo ir leidimų tarnauti išdavimo tvarkoje būtų nustatomos procedūrinės nuostatos, susijusios su prašymų pateikimu, paklausimų institucijoms teikimu, patikrinimu, ar Lietuvos Respublikos pilietis gali turėti daugybinę pilietybę, prašymų nagrinėjimo, išvadų teikimo terminų nustatymu, vidaus reikalų ministro ir krašto apsaugos ministrų sprendimų parengimu, sprendimų priėmimu bei Lietuvos Respublikos piliečio informavimu apie priimtą sprendimą, Projekte siūloma nustatyti, kad asmenų prašymų dėl leidimo tarnauti pateikimo ir leidimų tarnauti išdavimo tvarką nustatytų vidaus reikalų ministras kartu su krašto apsaugos ministru.

Siekiant užtikrinti viešųjų interesų ir priimamų sprendimų skaidrumą, prireikus galimybę juos ginčyti teismine tvarka ir ginant viešąjį interesą, taip pat vykdant pavestas viešosios valdžios funkcijas, vidaus reikalų ministro ir krašto apsaugos ministro įsakymai dėl leidimo tarnauti būtų skelbiami Teisės aktų registro informacinėje sistemoje, nurodant tik būtinus asmens, kuris kreipėsi dėl leidimo tarnauti, duomenis: vardą (-us) ir pavardę (-es). Migracijos departamentas apie priimtą įsakymą informuotų asmenį – taip būtų užtikrinamas vieno langelio principas, kadangi asmens prašymas dėl leidimo tarnauti būtų pateikiamas Migracijos departamentui ir atsakymas apie priimtą sprendimą būtų gaunamas iš Migracijos departamento.

Siekiant aiškiai reglamentuoti leidimų tarnauti kitos valstybės tarnyboje procedūrinius klausimus, už kuriuos būtų atsakinga Vyriausybės įgaliota institucija (Migracijos departamentas), ir juos atskirti nuo Įstatyme įtvirtintų Vyriausybės suteiktų įgaliojimų Lietuvos Respublikos pilietybės srityje, taip pat siekiant užtikrinti vieno langelio principą, siūloma nustatyti, kad Vyriausybės įgaliota institucija rengia ir teikia asmenų dokumentus, susijusius su asmenų prašymais leisti tarnauti kitos valstybės tarnyboje, vidaus reikalų ministrui ir krašto apsaugos ministrui. Pastaruoju atveju numatoma, kad prašymus leisti tarnauti kitos valstybės tarnyboje asmenys galėtų teikti per Lietuvos migracijos informacinę sistemą, Vyriausybės įgaliota institucija (Migracijos departamentas) įvertintų pateiktus dokumentus, užklaustų atitinkamas institucijas informacijos apie šį asmenį, o tais atvejais, kai asmuo yra Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės pilietis, patikrintų, ar asmuo gali būti Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės pilietis. Atlikusi dokumentų vertinimo ir informacijos patikrinimo procedūras, Vyriausybės įgaliota institucija, priklausomai nuo prašymo leisti tarnauti kitos valstybės tarnyboje pobūdžio (ar prašoma leisti eiti kitos valstybės tos valstybės politiko, pareigūno ar kitas pareigas atstovaujamosiose, valstybės vadovo, vykdomosiose, teisminėse valdžios institucijose, teisėsaugos institucijose ir įstaigose, ar prašoma leisti tarnauti kitos valstybės karo tarnyboje), asmens dokumentus teiktų vidaus reikalų ministrui arba krašto apsaugos ministrui sprendimui leisti (neleisti) tarnauti kitos valstybės tarnyboje priimti. Taip pat atsižvelgiant į tai, kad pagal Įstatymo 24 straipsnio 4 punktą Lietuvos Respublikos pilietis turės būti tinkamai informuojamas apie pareigą pateikti prašymą išduoti leidimą tarnauti, nustatoma, kad Vyriausybės įgaliota institucija (Migracijos departamentas) vidaus reikalų ministro kartu su krašto apsaugos ministru nustatyta tvarka raštu praneš Lietuvos Respublikos piliečiams apie pareigą pateikti prašymą dėl leidimo tarnauti Įstatymo 24 straipsnio 4 punkte nurodytu atveju.

Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatyme nustatytas sąvokas, vietoj „Teisės aktų registras“ įrašoma „Teisės aktų registro informacinė sistema“. Toks pats pakeitimas atliekamas Įstatymo 36 straipsnyje.

Įstatymo 9 straipsnio pakeitimas

Įstatyme nėra nustatyta, kokie reikalavimai taikomi asmeniui, kuris siekia atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę ir privalo atsisakyti kitos valstybės pilietybės, kai:

- 1) kitoje valstybėje nenustatytas tos valstybės pilietybės netekimo mechanizmas;
- 2) kitoje valstybėje nustatytas tos valstybės pilietybės netekimo mechanizmas, tačiau tik įgijus Lietuvos Respublikos pilietybę.

Siekiant išsames ir aiškaus teisinio reglamentavimo, siūloma patikslinti Įstatymo 9 straipsnį ir nustatyti, kokiomis sąlygomis asmuo gali atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę, kai kitos valstybės teisėje nenustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo įgijus kitos valstybės pilietybę procedūrų arba šios procedūros neatitinka protingumo kriterijų; šiuo atveju turi būti išreikšta ir notaro patvirtinta asmens valia, kad jis atsisako kitos valstybės pilietybės. Notaras, tvirtindamas asmens, kuris prašo atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę, pareiškimą, kad jis atsisako kitos valstybės pilietybės, patvirtina asmens apsisprendimą laisva valia atsisakyti turimos kitos valstybės pilietybės, kartu ir asmens tapatybę bei parašo tikrumą. Toks dokumentas yra legalizuojamas ar patvirtinamas pažyma (*Apostille*) ir siunčiamas kitos valstybės institucijoms. Be to, toks asmens pareiškimas prilyginamas Įstatyme nurodytam reikalavimui nebūti kitos valstybės piliečiu, kai asmuo dėl objektyvių priežasčių negali atsisakyti ar netekti kitos valstybės pilietybės.

Taip pat siūloma nustatyti, kokiomis sąlygomis asmuo gali atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę, kai kitos valstybės teisėje nustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo procedūra tik įgijus kitos valstybės pilietybę. Šiuo atveju asmuo per 1 metus nuo sprendimo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo įsigaliojimo dienos privalėtų pateikti įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą. Atskirais atvejais šis 1 metų terminas galėtų būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 1 metams, jeigu asmuo Migracijos departamentui pateiktų motyvuotą prašymą ir dokumentus ir (ar) duomenis, kad per 1 metus negalėjo atsisakyti kitos valstybės pilietybės dėl objektyvių priežasčių, pvz., asmuo pateikė visus dokumentus, siekdamas atsisakyti turimos kitos valstybės pilietybės, tačiau pagal kitos valstybės teisę asmens prašymo atsisakyti kitos valstybės pilietybės nagrinėjimas trunka ilgiau nei 1 metus.

Projekte tikslingai nustatomas 2 metų terminas, nes siekiama išvengti daugybinės pilietybės atvejų, taip pat siekiama, kad asmenys, įgiję Lietuvos Respublikos pilietybę, imtųsi aktyvių veiksmų, siekdami atsisakyti turimos kitos valstybės pilietybės. Be to, per 2 metų laikotarpį ir kitose valstybėse taikomas reglamentavimas pilietybės klausimais gali pasikeisti. Atsižvelgiant į tai, manytina, kad 2 metų terminas yra pakankamas siekiant atsisakyti ar netekti turimos kitos valstybės pilietybės ir atitinka Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintą draudimą turėti daugybinių pilietybę.

Įstatymo 23 straipsnio pakeitimas

Siekiant išsames ir aiškaus teisinio reglamentavimo, siūloma patikslinti Įstatymo 23 straipsnį ir nustatyti, kokiomis sąlygomis asmuo gali prisiekti Lietuvos Respublikai, kai kitos valstybės teisėje nustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo procedūra tik įgijus kitos valstybės pilietybę arba šios procedūros neatitinka protingumo kriterijų. Šiuo atveju asmuo galėtų prisiekti Lietuvos Respublikai nepateikęs įrodymų apie kitos valstybės pilietybės netekimą, tačiau per 1 metus nuo priesaikos Lietuvos Respublikai davimo dienos asmuo privalėtų pateikti įrodymus, kad neteko kitos valstybės pilietybės.

Įstatymo 24 straipsnio pakeitimas

Atsižvelgiant į tai, kad Projekte nustatomas aiškus draudimas Lietuvos Respublikos piliečiui tarnauti kitos valstybės tarnyboje neturint leidimo tarnauti, Įstatymo 24 straipsnio 4 punkte siūloma patikslinti Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindą nustatant, kad Lietuvos Respublikos pilietis netenka Lietuvos Respublikos pilietybės ne tik tais atvejais, kai tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti, bet ir tais atvejais, kai nustatoma, kad pilietis tarnavo kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti. Įstatymo projekte nustatoma pareiga Lietuvos Respublikos piliečiui, norinčiam tarnauti kitos valstybės tarnyboje, turėti leidimą. Lietuvos Respublikos piliečiai privalo žinoti savo pareigas, o valstybei svarbu žinoti, kokiose kitose valstybėse Lietuvos Respublikos piliečiai tarnauja ir kokias pareigas eina kitos valstybės tarnyboje, kadangi tarnyba kitos valstybės tarnyboje susijusi su tos valstybės pilietybės įgijimu ir (ar) priesaika tai valstybei, t. y. asmens nuolatinis teisinis ryšius su kita valstybe ir lojalumu tai valstybei. Atsižvelgiant į tai, pareiga gauti leidimą tarnauti nustatoma visiems Lietuvos Respublikos piliečiams. Tačiau, įvertinus proporcingumą, Lietuvos Respublikos pilietybės netekimas turėtų būti krašutinė sankcija už pareigos turėti leidimą tarnauti nevykdymą, todėl siūloma, kad Lietuvos Respublikos pilietybės netekimas būtų taikomas tik tais atvejais, kai Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja ar tarnavo kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti, jeigu nustatomos šios aplinkybės (bent viena iš jų): 1) tarnyba kitos valstybės tarnyboje kelia grėsmę Lietuvos Respublikos saugumui; 2) tarnyba kitos valstybės tarnyboje neatitinka nacionalinio saugumo interesų, nurodytų Nacionalinio saugumo strategijoje; 3) tarnyba kitos valstybės tarnyboje neatitinka svarbiausių Lietuvos Respublikos užsienio politikos nuostatų. Taip pat Projekte siūloma nustatyti, kad Lietuvos Respublikos pilietis netenka Lietuvos Respublikos pilietybės ir tais atvejais, kai Migracijos departamentas, atsižvelgęs į Įstatymo 6¹ straipsnio 8 dalyje nurodytas aplinkybes, konstatuoja, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti. Įstatymo 24 straipsnio 4¹ punkte nustatytas Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindas būtų taikomas tik tokio Lietuvos Respublikos piliečio atžvilgiu, kuris tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti ir dėl jo gavimo nesikreipia net ir tinkamai informuotas, nevykdo Lietuvos Respublikos piliečio pareigos gauti leidimą tarnauti kitos valstybės tarnyboje ir tęsia tarnybą kitos valstybės tarnyboje. Tik tinkamai raštu informavęs Lietuvos Respublikos pilietį apie pareigą turėti leidimą tarnauti kitos valstybės tarnyboje, taip pat paaiškinęs tokios pareigos nevykdymo pasekmes – asmuo gali netekti Lietuvos Respublikos pilietybės, Migracijos departamentas galės konstatuoti, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti. Migracijos departamentui konstatavus, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti, Lietuvos Respublikos pilietis neteks Lietuvos Respublikos pilietybės.

Pažymėtina, kad Įstatymo 24 straipsnio 4 ir 4¹ punktuose nustatytais atvejais, kai asmuo tarnauja ar tarnavo kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti, jis visais atvejais bus traukiamas administracinė atsakomybė, o jeigu bus nustatytos Įstatymo 6¹ straipsnio 3 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytos aplinkybės arba Migracijos departamentas konstatuos, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti – asmuo neteks Lietuvos Respublikos pilietybės. Nustačius, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti, tačiau jį tinkamai informavus jis pateikia prašymą dėl leidimo tarnauti gavimo ir nenustatomos Įstatymo 6¹ straipsnio 3 dalies 1, 2 ar 3 punktuose nurodytos aplinkybės, asmeniui bus taikoma tik administracinė atsakomybė, jis ir toliau liks Lietuvos Respublikos pilietis.

Pažymėtina, kad siekiant tinkamai informuoti Lietuvos Respublikos piliečius apie jų pareigą gauti leidimą tarnauti informacija apie tai būtų skelbiama Vidaus reikalų ministerijos, Užsienio

reikalų ministerijos, Krašto apsaugos ministerijos, Migracijos departamento interneto svetainėse, taip pat būtų informuotos Lietuvos diasporos organizacijos užsienyje.

Kadangi Įstatymo 9 straipsnis papildomas reikalavimais per tam tikrą laiką atsisakyti turimos kitos valstybės pilietybės, atitinkamai tikslinamas Įstatymo 24 straipsnio 9 punkte nustatytas Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindas, jeigu tokių reikalavimų asmuo neįvykdytų.

Įstatymo 27 straipsnio pakeitimas

Siekiant išsamaus ir aiškaus teisinio reglamentavimo, siūloma patikslinti Įstatymo 27 straipsnį ir nustatyti, kokiomis sąlygomis vaikas įgyja Lietuvos Respublikos pilietybę, nepateikus įrodymų apie kitos valstybės pilietybės netekimą, nes kitos valstybės teisėje nustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo procedūra tik įgijus kitos valstybės pilietybę arba šios procedūros neatitinka protingumo kriterijų. Šiuo atveju vaiko atstovai per 1 metus nuo sprendimo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės įgijimo dienos privalėtų pateikti įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą. Atskirais atvejais šis 1 metų terminas galėtų būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 1 metams, jeigu vaiko atstovai Migracijos departamentui pateiktų motyvuotą prašymą ir dokumentus ir (ar) duomenis, kad per 1 metus vaikas negalėjo atsisakyti kitos valstybės pilietybės dėl objektyvių priežasčių, pvz., vaiko atstovai pateikė visus dokumentus, siekdami atsisakyti vaiko turimos kitos valstybės pilietybės, tačiau pagal kitos valstybės teisę asmens prašymo atsisakyti kitos valstybės pilietybės nagrinėjimas trunka ilgiau nei 1 metus.

Įstatymo 32 ir 33 straipsnių pakeitimas

Atsižvelgiant į tai, kad tikslinamas Įstatymo 24 straipsnio 4 punkte nustatytas Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindas, taip pat Įstatymo 24 straipsnis papildomas nauju 4¹ punktu, nustatančiu Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindą, atitinkamai keičiamas Įstatymo 32 straipsnio 3 punktas.

Įstatymo 24 straipsnio 9 punkte nustatytas Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo pagrindas, tačiau nenustatyta, kas priima sprendimą šiuo pagrindu, todėl Įstatymo 32 straipsnio 3 punkte siūloma nustatyti, kad vidaus reikalų ministras priima sprendimus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo ir Įstatymo 24 straipsnio 9 punkto pagrindu.

Atitinkamai Įstatymo 33 straipsnio 3 punktą siūloma patikslinti ir nustatyti, kad Vyriausybės įgaliota institucija nagrinėja klausimus ir dokumentus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo, įskaitant atvejus, kai Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja ar tarnavo kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti, ar konstatavus, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti, ir juos teikia vidaus reikalų ministrui, taip pat nustatyti, kad ši institucija nagrinėja klausimus ir dokumentus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo Įstatymo 24 straipsnio 9 punkto pagrindu ir juos teikia vidaus reikalų ministrui.

Įstatymo 38 straipsnio pakeitimas

Atsižvelgiant į Įstatymo 9 straipsnio siūlomus pakeitimus, tikslinamas ir dokumentų, kurie pridedami prie prašymo atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę, sąrašas. Siūloma papildyti Įstatymo 38 straipsnio 2 dalies 4 punktą ir to paties straipsnio 3 dalies 4 punktą ir nustatyti, kad prie prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo, kai asmeniui taikomas reikalavimas atsisakyti kitos valstybės pilietybės, o kitos valstybės teisėje nustatyta jos pilietybės atsisakymo ar netekimo procedūra tik įgijus kitos valstybės pilietybę, pridedamas asmens pareiškimas, jog per 1 metus nuo sprendimo dėl pilietybės atkūrimo įsigaliojimo dienos jis pateiks įrodymus apie kitos valstybės pilietybės netekimą.

Atsižvelgiant į Projekte siūlomą Įstatymo 24 straipsnio 4 punkto pakeitimą, kai asmuo Lietuvos Respublikos pilietybės netektų tik tais atvejais, jeigu paaiškėtų, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja ar tarnavo kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti ir būtų nustatytos

šiam punkte nurodytos aplinkybės, taip pat siekiant išvengti tokios teisinės situacijos, kai Lietuvos Respublikos piliečiai gali nesikreipti dėl leidimo tarnauti kitos valstybės tarnyboje gavimo, nes nebus suinteresuoti dėl pasekmių nebuvimo, siūloma, kad asmenims, kurie tarnauja ar tarnavo kitos valstybės tarnyboje neturėdami leidimo tarnauti pagal Įstatymo reikalavimus, būtų numatyta administracinė atsakomybė. Atsižvelgiant į tai, siūloma papildyti Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą (toliau – Kodeksas) 532¹ straipsniu, nustatančiu administracinę atsakomybę už tarnybą kitos valstybės tarnyboje neturint leidimo tarnauti pagal Įstatymo reikalavimus, kuri asmeniui užtrauktų baudą nuo 300 iki 850 Eur, taip pat pakeisti Kodekso 589 straipsnio 102 punktą, nustatantį, kad tokį administracinį nusižengimą tirtų ir administracinio nusižengimo protokolą surašytų Migracijos departamentas. Nustatant baudos dydį buvo atsižvelgta į Kodekso 532 straipsnį, kuriame nustatyta administracinė atsakomybė už nepranešimą apie kitos valstybės pilietybės įgijimą.

Pažymėtina, kad administracinė atsakomybė būtų taikoma visiems Lietuvos Respublikos piliečiams, jeigu paaiškėtų, kad Lietuvos Respublikos pilietis tarnauja ar tarnavo kitos valstybės tarnyboje neturėdamas leidimo tarnauti, t. y. administracinė atsakomybė būtų taikoma asmenims, kurių atžvilgiu būtų priimtas sprendimas dėl Lietuvos Respublikos pilietybės netekimo, paaiškėjus Įstatymo 24 straipsnio 4 punkte nurodytoms aplinkybėms, taip pat ir asmenims, kurie kreipėsi dėl leidimo tarnauti kitos valstybės tarnyboje tik nustačius, kad jie tarnauja neturėdami leidimo tarnauti.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant Projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto Įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta.

Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimas neatliekamas. Įstatymo priėmimas neturės neigiamų pasekmių.

6. Kokią įtaką priimtas Įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai.

Įstatymo priėmimas kriminogeninei situacijai ir korupcijai įtakos neturės.

7. Kaip priimto Įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

Priimtas Įstatymas neturės įtakos verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

8. Ar Projektas neprieštarauja strateginio lygmens planavimo dokumentams.

Neprieštarauja.

9. Priimto Įstatymo įtraukimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios.

Priimti, keisti ar pripažinti netekusiais galios kitų įstatymų nereikia.

10. Ar Projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o Projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

Projektas parengtas laikantis Valstybinės kalbos ir Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų. Įstatymo projekte keičiama sąvoka bus derinama su Valstybine lietuvių kalbos komisija ir bus aprobuota Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

11. Ar Projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

Projektas neprieštarauja Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatoms ir Europos Sąjungos dokumentams.

12. Jeigu priimtam Įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, kas ir kada juos turėtų priimti.

Priėmus Įstatymą, reikės:

1) pakeisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013 m. balandžio 3 d. nutarimą Nr. 280 „Dėl Lietuvos Respublikos pilietybės įstatymo įgyvendinimo“;

2) pripažinti netekusiu galios Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugsėjo 26 d. nutarimą Nr. 1049 „Dėl Lietuvos Respublikos piliečių prašymų leisti tarnauti kitos valstybės tarnyboje nagrinėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

3) vidaus reikalų ministrui kartu su krašto apsaugos ministru patvirtinti prašymų dėl leidimų tarnauti pateikimo ir leidimų tarnauti kitos valstybės tarnyboje išdavimo tvarką.

13. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks priimtam Įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamiesiems ir artimiausiems 3 biudžetiniams metams).

Priimtam Įstatymui įgyvendinti papildomų biudžeto lėšų nereikės.

14. Projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados.

Projekto rengimo metu specialistų vertinimų ir išvadų negauta.

15. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia Projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis.

„Lietuvos Respublikos pilietybė“, „Lietuvos Respublikos pilietis“.

16. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai.

Nėra.
